

Детаљи из правоснажне пресуде, којом су Звонко Веселиновић и Милан Радоичић ослобођени оптужби за подстрекивање, показују механизме њиховог пословног деловања.

Ко су Милан Радојичић и Звонко Веселиновић, колики је обим посла којим су се бавили, са којим су компанијама били повезани и како су користили север Косова и Косово у целини да увећају вредност својих послова и имовине - све се то може сазнати из првостепене ослобађајуће пресуде Вишег суда у Београду из фебруара 2015. године, пише портал [Јавно.рс](http://Javno.pc).

Милан Радоичић и Звонко Веселиновић били су оптужени да су подстрекавали Драгана Ђурчића да, након раскида уговора о лизингу, његова фирма Еуро коп задржи 32 камиона Хипо Алпе Адиа Лизинга и преда их на коришћење Радоичићу и његовом куму

Веселиновићу.

Ђурчићу је суд изрекао затворску казну у трајању од три и по године. Ослобађајући део пресуде за Милана Радоичића и Звонка Веселиновића потврдио је и Апелациони суд, а поступак за Ђурчића вратио на почетак, након чега је правоснажно осуђен на три године затвора.

Читање пресуде писане на преко 100 страна, коју је БИРН добио на основу захтева за приступ информацијама од јавног значаја, уводи нас у мутни свет српског предузетништва у коме се послови склапају после пића у кафани на Копачици, где се дугови преламају коришћењем туђе имовине, где се лукративни послови изградње и одржавања путева добијају преко „везе“, где се у исто време бранило српство на Косову, а иза те приче помагало у изградњи аутопута на Косову под управом Албанаца...

У збиру, сазнајемо да су Веселиновић и Радоичић дуго у послу, да су повезани са неким од највећих компанија у Србији, да су њихове партнере лизинг куће и банке виделе као ВИП клијенте и да, на крају, испада да је оптужница против њих била политички мотивисан гест и да је као таква са променом власти „завршила у канти за ђубре“ специјалног суда за организовани криминал, а да су кумови изашли чистих руку и образа и успели у годинама након тога да увећају своје богатство и утицај.

Милан Радоичић

Од како је након убиства Оливера Ивановића косовска политичарка Рада Трајковић поменула име Милана Радоичића, којег је означила као човека који има власт у Косовској Митровици, овај „власник кафане Греј у којој се састају српски политичари и у којој се одлучује о свему“ интригира део јавности и медија, али о њему нема много информација.

Ко је човек који, иако није носилац никакве јавне функције, влада Митровицом северно од Ибра, шта ради и одакле црпи своју моћ?

У ослобађајућој пресуди избрисани су лични подаци Милана Радоичића, па остаје

Пише: БИРН

петак, 09 фебруар 2018 16:32

непознато шта је по занимању. Међутим, у свом исказу из јануара 2012. године, који је пренет у поменутој пресуди, он је, негирајући умешаност у кривично дело које му се ставља на терет, рекао да је са Звонком Веселиновићем, који је његов кум, уложио „неки новац у камионе“ и да се од тога издржава.

Посао са камионима нешто детаљније је у свом исказу пред истим судом, описао Веселиновић. И он је рекао да је са Радоичићем кум, да су веома блиски и да су се „заједно бавили транспортом са њиховим камионима“. Појаснио је како су делили посао, односно камионе. Ако су имали 10 камиона, четири би припала Веселиновићу, два његовом рођеном брату Жарку, а четири би припала Радоичићу, пише у пресуди, али се из ње не види како су до камиона које су делили, долазили.

Веселиновић је рекао и да му је Радоичић „помагао на пумпи у свему, око дужника, наплате дугова, али да није имао удео у њој“.

Рамуш Харадинај и Милан Радоичић

О Радоичићевој помоћи око наплате дугова, говорио је и Ћурчић који је на суду рекао да са Радоичићем није преговарао око посла, али да га је он пар пута звао када је Звонко био љут због тога што није враћао дугове, и тада би му рекао да „кум пита када ће да врати дугове“.

Рекао је и да су Веселиновић и Радоичић нон-стоп заједно.

И Веселиновић је потврдио Ћурчићеве наводе рекавши да је Радоичић звао Ћурчића само онда када је он био љут на њега, јер га је „100 пута слагао“, па „пар месеци није хтео да се чује са њим“. Истовремено је негирао да је Радоичић имао везе са Ћурчићевим пословима.

Бранивши се пред судом од тога да његови камиони које је купио заједничким улагањем са Веселиновићем имају било какве везе са окривљеним Драганом Ћурчићем и његовим Еуро копом, Радоичић је на суду рекао и да има још један извор прихода:

„Његова супруга и мајка поседују бутик у Косовској Митровици, од чега, такође, остварују доходак“, стоји у тексту пресуде Вишег суда у Београду.

Тakoђе сазнајемо из истог извора да је Радоичић раније био осуђиван, али је у копији која нам је достављена из суда, како је наведено, у складу са Законом о заштити података о личности, прецртан податак о томе кад, због чега и која му је санкција изречена.

Радоичић је на суђењу рекао и да је од септембра 2009. до фебруара 2011. године био у притвору, али не пише за шта је био оптужен. То је адвокатима био и главни аргумент да суд одбаци оптужбе против Радоичића, јер је у време извршења кривичног дела, односно наводног подстрекавања Ћурчића, био у притвору.

Хапшене и суђене

Процес, односно истрага против Ђурчића и кумова Веселиновића и Радоичића, поклопио се са периодом велике кризе због барикада на административном прелазу са Косовом, крајем 2011. године, у чијем је постављању Веселиновић учествовао.

Двадесетог децембра 2011, у време када су на прелазу Јариње и Брњак још увек биле постављене барикаде, Веселиновић се нашао у притвору заједно са млађим братом Жарком, а из затвора је изашао годину дана касније, 24. децембра 2012, након што је у међувремену дошло до промене власти. Њих двојица су ухапшени на Копаонику у периоду када се од српских власти очекивало да уради нешто поводом деловање човека за кога се претпостављало да стоји иза блокада на северу Косова. Звонко је тада приведен због недозвољене производње, држања, ношења и промета оружја и експлозивних материја, док је Жарко, како су медији писали, приведен због сумње да је извршио кривично дело злоупотреба службеног положаја подстрекивањем.

Касније, међутим, за то кривично дело оптужницом су обухваћени само Звонко и његов кум Милан Радоичић, као и партнер Драган Ђурчић, који је, према писању медија, до 2014. издржавао затворску казну као припадник тзв. царинске мафије. И овај Ђурчићев "посао" из 2006. био је везан за Косово. Наиме, према писању штампе, он је уз помоћ "царинске мафије" успео да на Косово прокријумчари допуне за мобилне телефоне вредне више од 100 милиона динара. Он је фиктивно декларишући допуне на "Мега трејд" из Лешка на Космету, извезао ваучере преко своје фирме Еуро коп.

У исказу пред истражним судијом у јануару 2012. године, Ђурчић је рекао да је Веселиновића упознао 2007. године, а да је на Косову почео да ради од 2008. године. Ђурчићева фирма је блиско сарађивала са путарским фирмама у власништву Мила Ђурашковића све до његовог привођења у пролеће 2011. године.

Веселиновић је на суду рекао да су се знали површно, са Копаоника, да су ишли заједно на пиће.

Од 2008. године, камиони Драгана Ђурчића раде и на Косову и он тада почиње да купује и гориво код Веселиновића на пумпи, од 2008. укупно око 300.000 литара. Гориво није могао да плаћа преко рачуна, па га је плаћао на пумпи готовим новцем, када га је имао, а то је било ретко јер, с једне стране, како је навео, по закону није могао да плаћа преко рачуна на Косову, а с друге стране, фирма му је била у блокади.

Послови Звонка Веселиновића и Милана Радоичића

Пише: БИРН

петак, 09 фебруар 2018 16:32

Послови Звонка Веселиновића и Милана Радоичића

Пише: БИРН

петак, 09 фебруар 2018 16:32

Copyright © 2018 by BIRN. All rights reserved. This document is the property of BIRN and is intended for personal use only. No part of this document may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or otherwise, without the prior written permission of BIRN.

